

Zbyněk Janáček

Narozen 7. 6. 1957 v Jeseníku. V roce 1981 absolvoval na Katedře výtvarné teorie a výchovy Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. V letech 1982 až 1989 působil na středních školách, 1989 až 1996 v nakladatelstvích Profil, resp. Sfinga v Ostravě. Od roku 1991 působí na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity, kde v roce 1992 spoluzačládal Katedru výtvarné tvorby s koncepcí pětiletého magisterského studia výtvarného umění v intencích univerzitního systému. Od roku 1998 zde působí jako docent. Současně vyučuje také v Instytutu Sztuki, Filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Věnuje se volné a užité grafice. V oblasti grafického designu spolupracuje s řadou českých nakladatelství. V posledních letech se ve volné grafice soustředí na serigrafii. Je členem Unie výtvarných umělců Ostrava, Klubu otevřené kultury Ostrava a Sdružení Q Brno.

Žije a pracuje v Ostravě.

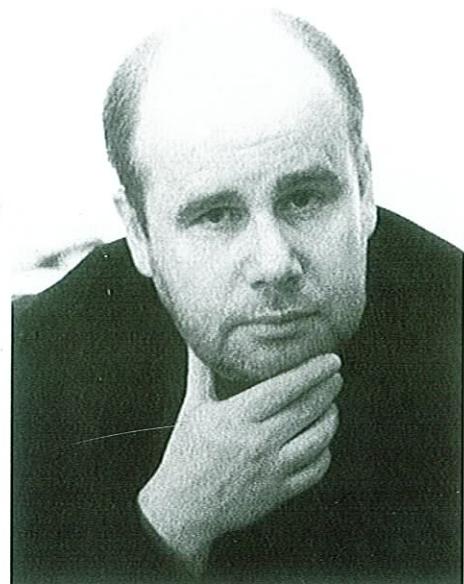

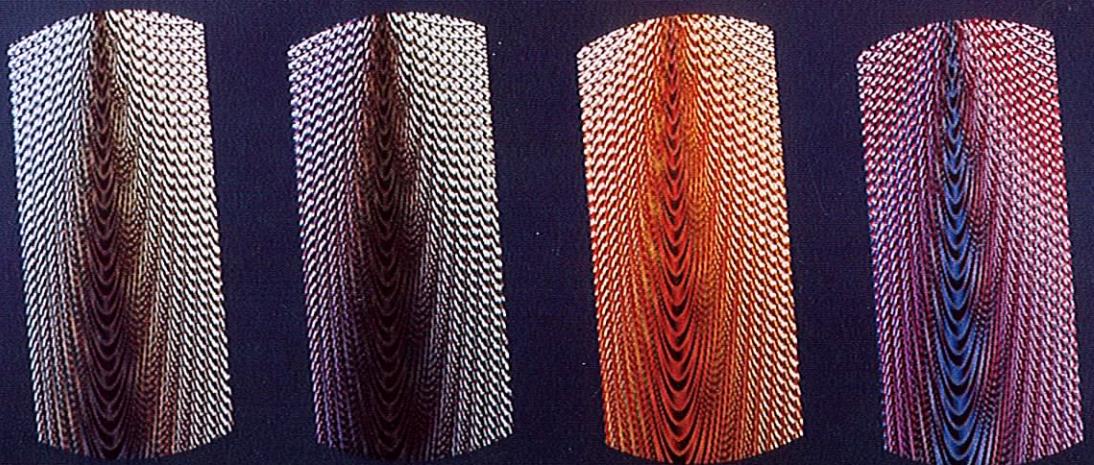
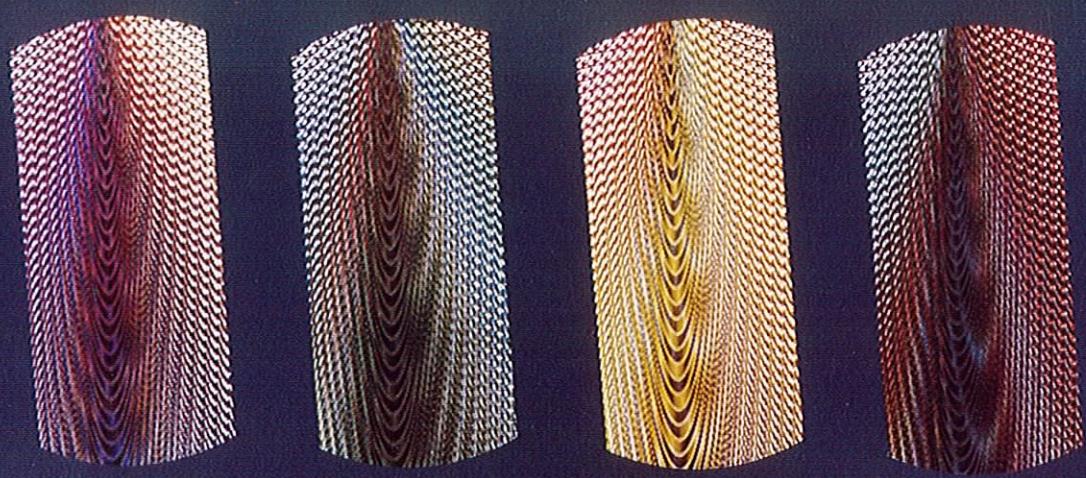
Foto: Miloš Polášek

Zbyněk Janáček patří k autorům, kteří přirozeně navazují na odkaz experimentálních tendencí šedesátých let. Oso- bitým způsobem ho rozvíjí a přitom vychází z podnětů dneška. Inspiruje ho technický pokrok a reaguje na objevy v oblasti přírodních věd. Ve svém díle vystihuje proměnlivý rytmus doby. Dochází v něm ke střídání a doplňování jednotlivých prvků, skládaných do promyšlených celků. Sy- stematicky pracuje s hloubkou prostoru, danou především barevnými vztahy. V jeho tvorbě se spojují a prolínají rozdílné geometrické tvary, které do kompozice přinášíjí imaginární pohyb. Provází ji neustálé hledání rádu, v němž hrají stejně důležitou roli světlo, barva i linie. Autor své ná- pady rozvíjí s příznačnou důsledností a přitom s citem pro vyvážení všech obrazových složek. Daří se mu dosáhnout harmonie i napětí. Směřuje k minimalistickému výrazu, v němž se prostupují jednoduché formy, jejichž strohost někdy ožívuje uvolněný šlechtový přednes. V obrazech i grafických listech se odráží kontrast mezi technickou civilizací a přírodou, naším úzce vymezeným místem působení a nedohlednými dálkami vesmíru, exaktním ztvárněním skutečnosti a svobodnou představivostí. V Janáčkově seriál-

ním způsobu vyjádření se přesně zrcadlí jednotlivé fáze každé myšlenky. V jeho střízlivě vystížených vizích často nalezneme nové přístupy. Zároveň můžeme sledovat, jak je lze zachytit těmi nejjednoduššími a tím i vlastně nejpře- svědčivějšími prostředky. V umělcově projevu se uplatňují obdobné zákonitosti jako v hudebních kompozicích. Pro- sazuje se v něm logika a mimořádný smysl pro členění a uspořádání prvků. Promítají se do něj různé objevy z kosmologie a neobvyklé představy přinášené moderní vědou, které úzce souvisejí s tvorbou dalších našich i za- hraničních autorů současnosti. Dílo Zbyňka Janáčka půso- bí velmi soustředěně a přitom zůstává otevřené dalším výtvarným a filozofickým podnětům. Je příznačné svým individuálním programem, vyhraněným pohledem na svět a zároveň trvalým hledáním dosud neodkrytých cest a možností. Nebere ohled na rychle se střídající tendenze, je pro něj charakteristická důslednost v rozvíjení témat, bezprostředně souvisejících se současným způsobem myš- lení.

Jiří Machalický

Bez názvu, 2001, serigrafie, 70 x 100 cm